

V mesiaci júli navštívil Slovensko biskup Vincent Mwachwawa z Lilongwe, hlavného mesta afrického štátu Malawi. Na dnešnú Misijnú nedeľu nám napísal príhovor, ktorý si môžete teraz vypočuť:

Milí bratia a sestry,

pozdravujem vás z Afriky - z krajiny, ktorá sa volá Malawi a je druhou najchudobnejšou krajinou na africkom kontinente. Vláadne tu nesmierna bieda, neustále tu nanovo prepuká mor a každé druhé dieťa je podvyživené. Malawi je rozlohou raz tak veľké ako Slovensko a má 10 miliónov obyvateľov. 48% z nich sa hlási ku kresťanstvu. Názov štátnej hymny Malawi v jednom z pôvodných jazykov znie: „*Mlungu dalitsani Malawi.*“ V preklade to znamená: „*Bože, požehnaj našej zemi.*“

Často si spomínam na svoje detstvo. V našej dedine bol kňaz - misionár z Talianska, ktorý k nám prichádzal raz za mesiac odslúžiť svätú omšu. Boli sme veľmi šťastní, že môžeme opäť sláviť Eucharistiu. Niekedy však neprišiel 3 - 4 mesiace, pretože bol sám a musel navštevovať aj iné dediny. Keď sa po niekoľkých mesiacoch vrátil, zakaždým sa ospravedlňoval. Povedal, že je tu málo kňazov a on je už starý. Dotklo sa ma to a keďže sa na to často sťažoval, premýšľal som, ako by som mu mohol pomôcť. Vždy, keď odchádzal na ďalšiu misijnú stanicu a videl, ako kráčame po ceste, zviezol nás. Raz sa spýtal, kto by chcel ísť do seminára a stať sa kňazom. Pretože som mu chcel veľmi pomôcť, povedal som, že do seminára chcem ísť ja.

Počas štúdia teológie som mal podporovateľa z Pápežských misijných diel v Anglicku prostredníctvom adopcie seminaristov. Väčšina z nás študentov bola chudobná, ale poplatky za seminár vysoké - preto si ma „adoptovala“ Tereza z Anglicka a platila za mňa školné. Písala mi každý rok: „*Drahý Vincent, ako sa máš? Som tvoja mama, modlím sa za teba, aby si sa stal kňazom.*“ Mala ma veľmi rada. Bola to dobrá a oduševnená žena a často mi to opakovala: „*Vincent, mám ťa rada.*“ Písala, kam sa za mňa chodievala modliť. Veľmi ma to povzbudilo - niekto, kto je tak ďaleko a nepozná ma, platí školné za moje štúdium, modlí sa za mňa a má ma veľmi rád. Neustále som prosil Boha, aby požehnával Terezu aj mňa, a to až do mojej kňazskej vysviacky v roku 2003. Bol som veľmi šťastný - bolo pre mňa veľkou ctou stať sa kňazom, aby som mohol všetkým hovoriť o Bohu a o jeho vôli a pomáhať chorým, mládeži a deťom, pretože veľa detí je u nás chudobných. V našej krajine je však aj mnoho tých, ktorí chcú poznať Božiu vôľu - mohol som im vysluhovať sviatosti a začať tak svoju cestu kňazstva. Túžil som pracovať pre ľudí a s ľuďmi...

Na Slovensku som strávil týždeň a zistil som, že kňazi aj ľudia majú hlbokú vieru -

myslíte na iných, delíte sa s tým, čo máte. To je tá najlepšia vec, ktorú som sa v Európe naučil. Modlíte sa, podporujete a milujete ľudí v Afrike i v Ázii. Pre mňa to znamená skutočnú Ježišovu lásku. Cirkev v Afrike existuje vďaka tomu, že prišli misionári z Európy a pôsobia v nej až doteraz. Dnes nás mnohí podporujete modlitbou aj finančne.

Osobitne ďakujeme za vaše omšové milodary, ktoré pomáhajú kňazom i veriacim. Dá sa preto povedať, že ste to aj vy, kto prináša Ježiša ľuďom v Malawi. Vy Slováci im takto hlásate evanjelium – radostnú zvesť. Naši ľudia túžia po Eucharistii, túžia po Božom slove. Chcú Boha milovať a slúžiť mu. U nás na dedine môžete stretnúť ženu, ktorá býva v dome z hlíny, je bosá, má oblečené staré šaty a ide do kostola: „*Chcem sa poďakovať Bohu, pretože ma miluje.*“ Nemá poriadne bývanie ani topánky, ale chce sa poďakovať Bohu. Túži byť blízko Eucharistie a počuť Božie slovo. Naši ľudia sú veľmi chudobní - väčšina domov v dedinách je postavená z trávy, niekedy aj s trochou železného plechu. V dôsledku sucha, záplav a cyklónov často nemajú čo jesť. Cirkev im chce v tom všetkom priniesť nádej a pomôcť im. Napríklad prostredníctvom nemocníc - keď sú ľudia v Malawi chorí, idú do katolíckej kliniky. Cirkev takisto buduje školy a platí sirotám školné. Napriek biede však ľudia cítia prítomnosť Boha - Cirkev v Afrike prostredníctvom pomoci, ktorá prichádza od vás, dáva ľuďom nádej, že Boh ich miluje. Keď spoznajú Boha, väčšina z nich je šťastná. Sú chudobní, ale šťastní, pretože si cenia dar života, vážia si jeden druhého a to, že môžu byť spolu. Ďakujeme vám za tento príklad, ktorým naplňate svoje misijné poslanie.

V dnešnej dobe si musíme ešte naliehavejšie uvedomiť, že každý pokrstený kresťan je misionárom. Keď si katolík, musel si byť pokrstený a dostal si poslanie. Musíš priniesť Krista druhým - nenechávaš si vieru len sám pre seba, ale musíš sa o ňu podeliť. Nikomu ju nevnucovať, ale žiť ju. V prvom rade treba byť misionárom v rodine - pre svoju ženu, deti, vnúčatá, suseda, a takisto v tvojom meste a v tvojej farnosti, ale aj pre tých, ktorí sú veľmi ďaleko. Musíš byť misionárom pre každého a odovzdávať mu Božiu lásku. Modli sa za ľudí, ktorých stretávaš, aby ich Boh požehnal. Misionármi môžeme byť výlučne aj prostredníctvom modlitby.

Nech Boh požehnáva misijnú činnosť Katolíckej cirkvi na celom svete. Nech Boh žehná Slovensko, vašich kňazov i vás všetkých. Ďakujem vám - pomodlime sa spolu: Sláva otcu i Synu i Duchu Svätému, ako bolo na počiatku tak nech je i teraz i vždy i na veky vekov.
Amen.

**Napísal biskup Vincent Mwachwawa,
pomocný biskup a generálny vikár arcidiecézy Lilongwe v Malawi**